

norar for de Forretninger, der paahvile dem som Saadanne, i Forbindelse med den mere udstrakte private Praxis, som Distriktslægebestillingen nødvendigvis vil medføre for den humane, dygtige og virksomme Distriktslæge, vilde sikkerlig være tilstrækkeligt til at skaffe duelige Distriktslæger overalt, hvor de nu have. Udvalget forventer derfor, at vedkommende Minister vil have Opmærksomheden henvendt paa at forberede en saadan Ordning. Naar Udvalget nu for Liden gaar ind paa at opgive en til denne Betragtning svarende Indstilling og at tiltræde Udkastets Tanker, maa det overfor Udkastets § 10 bemærke, at i andre Lønningslove, hvor Alderstillslæg ikke ere bestemte efter hver enkelt Embedsmands Tjenesteaar, men for en vis Del af samtlige Embedsmænd i den paagjældende Forretningsgren, har man holdt sig til omtrent en Trediedel af det hele Antal, medens Lovforslaget vil give over to Trediedele af Distriktslægerne Alderstillslæg. Dette kan Udvalget ikke tiltræde, men foreslår at give Alderstillslæg ogsaa her til noget over en Trediedel af Distriktslægerne, hvorhos man tillige maa foreslå en Nedsættelse af 100 Rd. i Tillæget til hver af de angivne Aldersklasser.

Ved Medhjælpssummernes fastsættelse maa Udvalget fastholde, at man i indværende Lov ligesom ved de senest udkomne Lønningslove kun giver et Tillæg af noget over Halvdelen af det tidligere Sædtillægs Gjennemsnitsbeløb, da dette Tillæg paa Grund af sin faste, af Kornprisernes Stigen eller Dalen uberørte Størrelse maa anses som en tilsvarende Erstatning for Sædtillæget.

I Lovforslagets § 13 findes optaget en Bestemmelse, indeholdende Bemyndigelse til at afforte Bestillingsmændene indtil 5 pCt. af deres Løn for at anvendes til Forsørgelse for dem og deres Efterladte, og Motiverne henviser kun til, at en lignende Bestemmelse er optagen i forskjellige andre Lønningslove. Udvalgets Flertal maa i denne Anledning bemærke, at den omhandlede Bestemmelse indkom i disse andre Lønningslove i forrige Samling uden nogensomhelst forudgaaende Overveielse i dette Thing. Den indfattes vel af Landsthinget i et Par Lønningslove, efterat disse Love vare vedtagne i Folkethinget uden en saadan

Bestemmelse, men inden disse Love med den nye Bestemmelse vare komne tilbage til Folkethingets Afgjørelse, bragtes den i en noget udvidet Skikkelse frem i Folkethinget efter Forslag af Finansministeren ved 3die Behandling af en Lov, der omfattede meget faa Bestillingsmænd. Den kom ikke til Behandling forud i det over Sagen nedsatte Udvalg, og i Thinget var der ikke og kunde ikke være Tale om at drøfte Sagen nærmere. Det store Hovedspørgsmaal om almindelig Selvpensionering for alle Embeds- og Bestillingsmænd havde vel forud været behandlet, men Resultatet af disse Forhandlinger har været, at Sagen i sin Helhed idetmindste for Diebliffet er opgivet. Folkethinget havde i Samlingen 1868—69 vedtaget en saadan Ordning, efterat Regjeringen, skjøndt modstræbende og paa bestemte Betingelser, var gaaet ind paa Systemet, for derved at opnaa en Overenskomst om Lovforslaget i dens Helhed. Folkethinget vedtog imidlertid ikke Regjeringens Betingelser, og Sagen kom ikke til Behandling i Landsthinget. Da det samme Lovforslag atter forelagdes i Samlingen 1869—70, var Selvpensioneringssystemet udeladt, Regjeringen var kommen til den Overbevisning, efterat Spørgsmaalet havde været taget under Overveielse af de vedkommende Autoriteter, at der var store Betæneligheder derved, og hverken Systemets Opfinder eller nogen anden Folkethingsmand optog Sagen paany. I denne Samling er forelagt Udkast til en ny Pensionslov, hvori Systemet ikke er optaget. Men naar Systemet saaledes har vist sig utilraadeligt eller i hvert Fald hidtil uigjennemførligt, saa mener Flertallet, at man maa være dobbelt varsom, naar man tror at hurde gennemføre det udelukkende for den Del af de paagjældende Personer, der ere i underordnede Stillinger, ere lavere lønede og staa i de mest afhængige Forhold. Systemets Anvendelse paa Embedsmændene var forudsat at skulle bygges paa bestemte, forud ved Lov fastsatte og altsaa omhyggelig gennem Nigsdagen forud prøvede Regler, der ikke kunde forandres uden ved en ny Lov, medens Systemets Anvendelse paa Bestillingsmændene nu ganske er overladt til den